

Visoka turistička škola u Beogradu

Seminarski rad

“Efekat staklene bašte i globalno zagrevanje”

Dario Šimičević Nataša Lalic 380/2008

Jelena Štrbac 152/2008

Uvod

Ekosistemi ne znaju za granične kontrole i vizni režim, stoga sva pitanja koja su vezana za životnu okolinu predstavljaju probleme i pitanja koje treba rešavati na globalnom nivou. Bez poznavanja životne sredne nije moguće poznavati i razumeti političke, ekonomske, privredne i druge procese. Sve veća medjuzavisnost nameće rešavanje pitanja koja su vezana za zaštitu čovekove okoline.

Jedno od glavnih pitanja i problema današnjice vezano za zaštitu čovekove okoline predstavlja i efekat staklene bašte koji nastaje kao posledica zagrevanja zemljine površine usled viška ugljendioksida u atmosferi.

Efekat staklene bašte

Sunce zagreva Zemlju svojim zracima koji uspevaju da kroz atmosferu stignu do površine naše planete. Površina se na taj način zagreva a zatim i sama zrači toplotu nazad u atmosferu. Gasovi koji kao izolator zadržavaju tu toplotu su gasovi efekta “staklene bašte”. Kada oni ne bi postojali temperatura na površini Zemlje bila bi oko 30 stepeni niža nego što je sada pa bi i život kakav sada postoji bio nemoguć. Na nesreću, civilizacija, pogotovo njen najrazvijeniji deo, proizvodi previše ovih gasova pa oni apsorbuju sve više toplote i sve više zagrevaju Zemlju. Pojava se naziva globalno zagrevanje.

Oslanjajući se na celokupnog razvoja civilizacije na proizvodnju energije sagorevanjem fosilnih goriva povećalo je emitovanje gasova staklene bašte u atmosferu. Jedan od najzastupljenijih gasova staklene bašte je ugljen dioksid. Ovaj gas nastaje pri sagorevanju svakog fosilnog goriva odnosno sagorevanjem drveta, benzina, nafte, zemnog gasa itd. Ukoliko se smanji obim sagorevanja fosilnih goriva i uspori-zaustavi sečenje šuma najverovatnije bi se smanjila i količina gasova staklene bašte oko Zemlje. Nažalost, ma kakve drastične mere preduzeli, sada je prekasno da se zaustavi globalno zagrevanje i promene klime mada je moguće uticati na intenzitet tih promena.

Čist vazduh je osnov za zdravlje i život ljudi i čitavog ekosistema. Vazduh je smeša gasova koja čini atmosferu, a sastoji se približno od 4/5 azota, 1/5 kiseonika i vrlo malih količina plemenitih gasova, ugljen dioksida, vodonika, ozona, vodene pare i raznih nečistoća. Nevolje nastaju kada se ovaj odnos poremeti.

Tropske šume

Tropske ili kišne šume su poslednje prirodne šumske oaze. Smatraju se najbogatijim, najstarijim i najsloženijim ekosistemima na Zemlji. Zbog svoje veličine u drvnjoj masi, mogu da apsorbuju velike količine ugljen-dioksida iz atmosfere, a da u zamenu emituju kiseonik – stoga igraju presudnu ulogu u klimatskom sistemu planete, kao svojevrsan biljni regulator globalne temperature. Nažalost, njihovo uništavanje zbog nekontrolisane seče, spaljivanja i krčenja, smanjilo im je površinu i znatno ugrozilo njihovu ulogu u klimatskim procesima. Prema podacima Svetskog instituta za prirodne resurse, do danas je uništeno više od 80 odsto prirodnih prašuma na Zemlji. Od 1900. godine nestalo je skoro 90 odsto šume u zapadnoj Africi, dok je u Brazilu i Indoneziji, zemljama s najvećim oblastima pod kišnim šumama, situacija zabrinjavajuća – do sada je uništeno 2,3 miliona od nekadašnja četiri miliona hektara prašume, a svake godine se u ovim regionima iskrči oko 62.000 hektara džungle, što je ekvivalentno veličini jednog milionskog grada. Prema istraživanju engleskog biologa Normana Majersa, na Zemlji svake sekunde nestane jedan hektar tropske šume, 86.000 hektara za dan ili 31 milion hektara za godinu dana, što je jednako površini Poljske.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com